

Пауна.

(Карменъ Силва).

орделива била хубава Пауна, много горделива. Не току така имала тя такива голѣми и тъмни очи, такива черни и извити вѣжди, такъвъ орловъ носъ. Устата ѝ били малко голѣмички, ала красиво очертани, и, когато говорѣла или се смѣла, виждали се два реда бисерни зъби. Черната коса стояла на главата ѝ като корона. Когато тя широкоплещеста трѣгнѣла съ широки крачки и съ гордо дигната глава, като че носи нѣщо на нея, хората на присмѣхъ ѝ казвали царицата. Ала колкото горда и да била, сѣ си извивала главата, кога минавалъ край нея Танасъ, и слушала го, когато заговорѣлъ съ нея въ врѣме на хоро. Ако нѣкой наподбивъ ѝ подметнѣлъ нѣщо за Танаса, тя кипвала и немилостиво срѣзвала дързкия присмѣхульникъ.